

— (Krúdy Gyula darabot írt.) Petrossényből Horváth Dezső Máv. elenőr és újságíró küldötte lapunk felelős szerkesztőjének az alábbi levelet:

Nagyságos Szerkesztő Ural Kegyeskedjék megengedni, hogy Krúdy Gyulának a „Magyarország” 200-ik számában a nagyközönség részére még meg sem született és általa már el is temetett színdarabja ügyében Nagyságodhoz intézett levélre emé pár sorral könnyítéstk ama fájó érzelmelmén, amelyek annak elolvasásánál megszállottak.

Uram Istenem! Hát olyan emberek is léteznek, akik Krúdy Gyula munkáját összeráncolt homlokkal fogadják? Hát olyan emberek is vannak, akik Krúdy Gyula írásait rosszhiszemű irigységgel

mézük? Szinte lehetetlen, szinte hihetetlen. Nagyságos Uram! A nagy emberek is tévednek. Hátha Krúdy Gyula is téved ez egyszer. Hátha nem értette meg ezeket az embereket és ha valójában téved, mekkora veszteség eme tévedésből eredő elhatározása mi reánk szerény, vidéki Krúdyhívókra. Végtelen fájó érzés fog el, amikor az én hajdani ábrándos szemű legkedvesebb kiss tanítványomat, ha mindjárt a sorok között is, keseregni hallom. Fáj, mert a Krúdy-családnak ez nem jellemvonása. Magam előtt látom a nád-szál egyenes, délceg id. Krúdy Gyula dr.-t galamb-ősz fejével, látom az állátatermetű daliás ifj. Krúdy Gyula dr.-t, látom a jóságosarcu, gyermekkedélyű Krúdy Bélát és majdnem 30 év után most is magam előtt látom a II-ik gimnázista legifjabb Krúdy Gyulát, amint a Kállay-utcai csendes kis kuria zöldpázsitos udvarának hűs lugasában hallgatja az oratio recta és obliqua magyarázatát és ott játszadózom vele a hélméter hosszú óriási sárkánynyal a vásártéren és úgy fáj a lelkem, amikor azt hallom, hogy neki ellenségei is vannak.

Nagyságos Uram! Ismerem a Krúdyak hajthatatlan akaraterejét és karakterét és én mégis arra kérem, kísérelje meg most az egyszer ezt megváltoztatni. Krúdy Gyula ne csak Budapesté és a saját magáé, hanem az egész országé. Ha Krúdy Gyula nem kíván a főváros jelenlegi lakosságával megismerkedni, ezért nincs joga ahhoz, hogy az egész országot büntesse. Nyitassa ki vele Nagyságos Uram valami újon-módon asztala flókját és adassa vissza vele halálraitélt szindarabját az életnek.

Nagyságos Szerkesztő Urnak készsleges híve:

Horváth Dezső